

'Zaait tot gerechtigheid, maait tot weldadigheid; ploegt u een ongeploegd land om; dewijl het tijd is den HEERE te zoeken, totdat Hij kome, en over u de gerechtigheid regene.'

Hosea 10:12

Janse Nieuwsbrief 58

Beste familie, vrienden en kennissen,

Als de wekker om half vijf afgaat, hoor ik (Kees) al meteen een gestage regen op ons zinken dak. Meestal voorspelt dat niet veel goeds. Ik besluit er toch maar uit te gaan en te zien wat de dag brengt. Weersvoorspellingen zijn er niet en daarom is het elke dag weer een verrassing. Soms valt het tegen, soms valt het mee.

Vandaag is zo'n dag dat het meevalt. Rond vijf uur is de regen gestopt en als ik de deur uitstap, zie ik vaag de contouren van de bergen rondom de Baliem valei waarin wij wonen. Dat is hoopgevend. Ik rijd in vijf minuten naar het vliegveld, waar al een hele groep mensen staat. Ze zijn gekomen om de passagiers naar Langda uit te zwaaien.

5:30 - De Kodiak waarmee ik vandaag vlieg, krijgt z'n dagelijkse inspectie. Ondertussen helpen onze lokale medewerkers de passagiers om aan boord te gaan. We bidden samen voordat de motor gestart wordt: "Heere wil ook vandaag ons leiden en bewaren. Gebruik ons als instrumenten in Uw hand." Het is kwart voor zes als we uiteindelijk opstijgen.

6:20 - We staan veilig aan de grond in Langda. "Kees, we hebben een kleine ceremonie gepland ter ere van de nieuwe kerk die we gaan bouwen. De mensen die je vandaag invloog zijn gekomen voor het leggen van de eerste steen. Kun je even hier komen staan?" We krijgen een mooi draagnet omgehangen als teken van dank voor onze komst. "Bedankt voor deze gift. Ik kan helaas niet veel langer blijven omdat er nog een vol vliegprogramma voor vandaag gepland staat", zo leg ik hen uit.

6:45 - Met een schok raken de wielen de asfaltbaan in Wamena. We zijn weer op de thuisbasis. De motor is nog maar net uitgezet of ik hoor van het grondpersoneel dat er onlusten in Mamit zijn. "Je vliegschema wordt waarschijnlijk aangepast. Gisteren is door de politie een jonge man doodgeschoten en de familie zint op wraak. Alle mensen die van buitenaf naar Mamit gekomen zijn, worden met de dood bedreigd... Het personeel van de basisschool en de medische kliniek daar moet met spoed worden geëvacueerd."

8:00 - "Is het goed als ik eerst nog even de korte vlucht naar Silimo maak om schoolkinderen van de SPH school in Sentani naar huis te brengen?" vraag ik aan Edison. "Het weer is daar nu nog goed, maar dat zal niet heel lang meer duren." Edison gaat akkoord. Twintig minuten later staan we aan de grond in Silimo. "Heb je passagiers voor Wamena?" vraag ik aan de MAF agent die ons in Silimo helpt. "Ja, zeven volwassenen en een patiënt." De lokale verpleegster komt erbij staan. "De patiënt is een vrouw

die vorige week bevallen is van een dochter, maar te snel het zware werk in de tuin heeft opgepakt. Haar darmen zijn nu verzakt." Ik ben helemaal niet medisch onderlegd, maar als ik een aantal mensen de vrouw zie ondersteunen terwijl ze naar het vliegtuig komen, ben ik blij dat deze vlucht naar Silimo toch doorging. Even zie ik een glimp van Gods leiding. Hij had deze vrouw vandaag op het oog.

Steun ons werk op Papua door het kopen van unieke fotokaarten via de webshop www.fotokaartencarine.nl.

Hoe werkt het?

Bij uw bestelling kunt u gebruik maken van zgn. actiecodes. Daarmee gaat 40% van het totaalbedrag van uw besteding (vanaf € 15,- / uitgezonderd de postzegels en kaarten uit de 'koopjeshoek') naar ons werk op Papua.

En u als klant krijgt als 'beloning óók nog eens 5% korting, die ziet u ook op de factuur. Gebruik daarvoor de **actiecode: Janse40**

9:00 - Tijdens de volgende vlucht naar Mamit, passeer ik collega Nathan die zojuist negen passagiers uit Mamit heeft opgehaald. "Het is rustig rond de landingsbaan. Op dit moment geen onlusten aan de gang dus je kan gerust landen." Dat is fijn om te horen. De dames die even later aan boord zitten, zijn zichtbaar opgelucht als we Mamit verlaten. Alle zeven werken ze als leerkrachten op de SLH school in Mamit. MAF steunt de SLH scholen heel intensief omdat we geloven dat kwalitatief goed christelijk onderwijs cruciaal is voor de toekomst van Papua.

10:00 - Eigenlijk is het al aan de late kant om nog naar Nipsan te gaan. Meestal doen we dat alleen vóór tien uur 's ochtends, omdat het daarna flink hard en verraderlijk kan waaien in Nipsan. Vandaag besluit ik het er toch nog op te wagen. De MAF-agent in Nipsan zegt over de radio dat het nu nog nauwelijks waait. Met vijf schoolkinderen van de SPH school in Sentani zet ik even later koers richting Nipsan. We moeten klimmen naar 14.000 voet om door de wolken over de hoge bergen heen te kunnen vliegen. Nipsan zelf is gelukkig open, maar de wind valt me tegen. Het is inmiddels elf uur. Na overleg met een collega over de radio besluit ik een *approach* te proberen. We slingeren behoorlijk heen en weer, maar staan even later veilig aan de grond. Het is mooi om te zien hoe de ouders, broertjes en zusjes van deze scholieren hen om de hals vliegen!

12:00 - Eenmaal terug in Wamena pak ik snel een boterham en kop koffie. Er staat nog één laatste vlucht op het programma. Mischien wel de belangrijkste van vandaag: naar Obukain, in het zuidelijke laagland. Ed en Valery Johnson werken daar al meer dan twintig jaar voor de zendingsorganisatie World Team. Gisteravond kreeg ik van Ed bericht: "Een vrouw is vanochtend in het vuur gevallen en ernstig verbrand aan haar bovenlichaam en gezicht". Het gaat om Yuritna die lijdt aan epilepsie. Ze is waarschijnlijk tijdens zo'n epilepsie aanval voorover in het vuur gevallen toen er niemand bij haar was. Nu gaan we haar dus ophalen. We klimmen weer naar 14.000 voet om daarna te dalen naar zeeniveau. Precies boven het dorpje Obukain komen we onder het wolkendek uit. Waar je ook kijkt, het is één groene zee aan oerwoud. Daar tussenin de kleine grasbaan van Obukain met tien tot twintig typische laagland hutten en het huis van de Johnsons. Uit één van die hutten komen even later een aantal mensen naar het vliegtuig toe. Ze dragen Yuritna met zich mee. Slechts een paar keer eerder heb ik zulke brandwonden gezien. Haar ogen zijn zo gezwollen dat ze niets meer kan zien. Haar lippen ook, zodat ze niet kan praten. De wanhopige vader zakt huilend door zijn knieën op het gras als we zijn dochter in het vliegtuig tillen. Hij heeft geen idee waar we

haar heen brengen en weet niet of hij haar ooit terug zal zien. Mijn hart breekt voor hem en Yuritnas zevenjarige dochter die ook achter blijft. Ik moet het even bewust van me afzetten om me te concentreren op de vlucht terug naar Wamena. Om kwart over twee landen we daar. Yuritna gaat direct door naar het ziekenhuis. Ik kijk het vliegtuig nog even na voordat collega Nathan er morgen mee aan de slag gaat. Bovendien is er nog wat administratief werk af te ronden en e-mail te checken. Rond half vier trek ik de deur achter me dicht. De dag was in veel opzichten anders dan ik vanochtend gedacht had! Wat is het mooi om te bedenken dat de Heere leidt. Alle dingen. Het weer, onze gezondheid, het tekort aan piloten en monteurs, de vliegtuigen: alles ligt in Zijn hand. Zijn werk en Zijn plan gaan zeker door. Dat was vandaag het geval en zal morgen ook zo zijn!

Hartelijke groeten, Kees & Elsbeth, Marijne, Joël, Tirzah en Aron Janse

Kees en Elsbeth Janse
MAF Sentani
Sentani 99352
Papua, Indonesia
Tel: 0062-8124812198
E-mail: kjanse@maf.org

'Verlof'

Van 2 aug tot 1 nov 2019 hopen wij op verlof in Nederland te zijn. Dit keer verblijven we op het volgende adres:

Dorpstraat 5
2742 AH Waddinxveen

We zien er naar uit om velen van jullie tijdens ons verlof te ontmoeten. Op D.V. zaterdagavond 12 oktober 2019 hopen we een presentatie te geven om 19:00 uur in onze thuisgemeente (Gereformeerde Gemeente in Moerkapelle).

